

Jarní měsíce přinesly opět nutnost svolat jednotku hasičů k akci.

Nastalé jaro k nám přineslo opět nebývalé a závažné zásahy. Tyto zásahy opět kladly vysoké nároky především na velitele, aby vše udělali, jak mají, i když velení není jejich profesí. Ale lidé u zásahu se neptají, kdo přijel a čím se živí. Očekávají, že přijel rázný velitel hasičů, kterého jen tak něco nepřekvapí a který si poradí, když jim samotným se to nedaří. Nejprve jsme byli vysláni na kontrolu požáru v rozvodné skříni u parkoviště obecního úřadu. Všímaví lidé popisovali jiskření z oné skříně. Na místě jsme si tak hráli na elektrikáře. Samozřejmě jsou správci sítě okamžitě vyžádání přes naše operační středisko. Schopný velitel však musí určit, komu rozvod patří. Jedná se o kabely a příslušenství obecního rozhlasu? Nebo snad pouliční lampy? Je tam nízké nebo vysoké napětí? Nepatří to náhodou spíš ČEZu. Nebo to jsou pozůstatky pevných linek? Není to internet, nebo snad nějaký místní rozvod čehokoli? To vše je nutné vědět, včetně majitele, provozovatele a nastavit tak taktiku hašení. Nikdo nechce průsvih a zasahovat do zařízení, když nutně nemusí a není na to oprávněn. Přesto ale musí jednat rychle a plameny krotit. Zde se ale naštěstí podařilo situaci vyřešit, protože rozvodná skříň byla malá, a spíše se víc zjišťovalo, než hasilo.

Těžký případ byl také poslední transport pacienta. Většinou je jednotka spíše nápomocna se samotným transportem, tedy lidskou silou paží. Ale jsou situace, kdy nestíhají samotní záchranáři a situace není úplně banální. V těch chvílích se snažíme vypomoci i naší silou, dopomáhat také při ošetření, nosit jejich potřebnou výbavu, anebo provést transport za situace, kdy je třeba neustále sledovat stav pacienta a urgentně jej naložit. Na jeden takový závažnější případ jsme vyjžděli právě v posledních týdnech. Zcela náročný zásah byl také požár střechy místního domu v obci. Již z popisu bylo patrné, že jistě hoří a nepůjde o banalitu. Okamžitě vyjely oba naše vozy. Celkem jen za naši jednotku do akce vyrazilo 11 hasičů. Ti, vybavení dýchací technikou, a za podpory profesionálů a okolních sborů dostali záhy plamen pod kontrolu. Zásah navíc dále ztěžovala pokročilá noční hodina. I po samotném uhašení zde naše jednotka vykonala dohlídku a na základnu se vracela až po půlnoci. Pak trochu vyspat a šup do práce.... Tyto náročnější zásahy nám však ukázaly, jak moc důležité je jednou měsíčně trénovat a kontrolovat výbavu. V náročnějších zásazích se totiž příprava okamžitě pozná.